

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

દિશેરગઢ પાવર સપ્લાય કંપની લિમિટેડ., કાલકુટ્ટા અને અન્ય.

વિરુદ્ધ

દિશેરગઢ સપ્લાય કંપની લિમિટેડના કામદારો.& અન્ય.

૧૫ જુલાઈ, ૧૯૮૬.

[વી. બાલક્રિષ્ણા એરાડી અને વી. ખાલિદ, ન્યાયમૂર્તિ]

બોનસની ચુકવણી અધિનિયમ, ૧૯૬૫, કલમ ૫,૧૦ અને ૩૪ (૩)-બોનસ - કરતાં વધુ બોનસ ચૂકવવાની નોકરીદાતાની જવાબદારીની ચુકવણી અધિનિયમ દ્વારા નિર્ધારિત લઘુત્તમ-જ્યારે ઉદભવે છે-સમાધાન અધિકારી સમક્ષ સમાધાન-તેની અસર-ઔદ્યોગિક અદાલતની તેની સમક્ષ પક્ષકારો પર નવી જવાબદારીઓ લાદવાની સત્તા-મર્યાદાઓ-શું છે.

વર્ષ ૧૯૭૧-૭૨ માટે બે કંપનીઓના કામદારો-પ્રતિવાદીઓ-અપીલકર્તાઓને ચૂકવવાપાત્ર બોનસ અંગેના વિવાદનો ઉદ્દેખ કરવામાં આવ્યો હતો. ઔદ્યોગિક વિવાદ અધિનિયમ, ૧૯૪૭ની કલમ ૧૨ (૧) હેઠળ સમાધાન.કામદારોએ સમાધાન અધિકારી

સમક્ષ દલીલ કરી હતી કે તેઓ ૩ માર્ચ, ૧૯૭૨ના રોજ ત્રણ મહિનાના મૂળભૂત વેતનની સમકક્ષ બોનસ રૂઢિગત બોનસ તરીકે અથવા કોઈ પણ સંજોગોમાં કાયદાની જોગવાઈઓ હેઠળ ચૂકવવાપાત્ર બોનસ તરીકે મેળવવા માટે હકદાર છે. બીજી તરફ, અપીલકર્તા-કંપનીઓએ દલીલ કરી હતી કે કામદારો આ કાયદા હેઠળ આપવામાં આવેલ લઘુત્તમ બોનસ મેળવવા માટે જ હકદાર છે. આ વિવાદ આખરે સમાધાન અધિકારી સમક્ષ શરતો પર ઉકેલાયો હતો:((ક) દરેક લાયકાત ધરાવતાં કામદારને તે ૩૧.૩.૧૯૭૦ પર ત્રણ મહિનાના મૂળભૂત વેતન જેટલી રકમ ચૂકવશે; અને (ખ) આ વર્ષે બોનસ માટેની સંઘની માંગને ચુકાદા માટે ટ્રિબ્યુનલમાં મોકલવામાં આવશે.તદનુસાર, સરકારે આ વિવાદને ચુકાદા માટે પશ્ચિમ બંગાળની નવમી ઔદ્યોગિક ટ્રિબ્યુનલને મોકલ્યો હતો.

ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ રજૂ કરાયેલા પુરાવાઓની વિગતવાર ચર્ચા પછી, તેને જાણવા મળ્યું કે (૧) કામદારો રૂઢિગત બોનસનો દાવો કરવામાં નિષ્ફળ ગયા હતા અથવા તેઓ અધિનિયમ હેઠળ પૂરી પાડવામાં આવેલ મહત્તમ ૨૦ ટકાના બોનસ માટે હકદાર હતા; અને (૨) પ્રશ્નમાં રહેલા વર્ષ દરમિયાન કોઈ વધારાની રકમ ઉપલબ્ધ ન હતી અને કાયદાની જોગવાઈઓ હેઠળ માત્ર લઘુત્તમ બોનસ ચૂકવવાપાત્ર હતું. જો કે, ઉપરોક્ત તારણો નોંધ્યા પછી, તે એવું માનવા માટે આગળ વધ્યું કે સમાધાન અધિકારી સમક્ષ પક્ષો વચ્ચે કરવામાં આવેલા કરારને બદલવા માટે તે કાયદેસર રીતે નવો કરાર કરવા માટે તૈયાર છે અને જો આવું પગલું ઔદ્યોગિક શાંતિ માટે અનુકૂળ હોય તો તે આધારે એવોર્ડ પસાર કરે છે.આ આધાર પર ટ્રિબ્યુનલે એવું માન્યું હતું કે જો કરારમાં ફેરફાર કરવામાં આવે તો કંપનીઓની નાણાકીય જવાબદારીમાં કોઈ ભૌતિક ફેરફાર કરવામાં આવશે નહીં, જેમાં "કામદારો ૩૧/૩/૧૯૭૦ પર ત્રણ મહિનાના મૂળભૂત

વેતન જેટલી રકમ" ૩૧/૩/૧૯૭૨ પર મૂળભૂત વેતન જેટલી રકમ "શબ્દો દ્વારા ચૂકવશે અને તે મુજબ તેણે તે શરતોમાં ચુકાદો પસાર કર્યો હતો.

સુપ્રીમ કોર્ટમાં અપીલમાં, અપીલકર્તા-કંપનીઓએ આ ચુકાદાની કાયદેસરતાને પડકારી હતી.

અપીલને મંજૂરી આપવી,

ઠેરવ્યું : ૧. નવમી ઔદ્યોગિક સંસ્થા દ્વારા પસાર કરાયેલ વિવાદિત પુરસ્કાર ટ્રિબ્યુનલ કાયદેસર રીતે ટકાઉ નથી અને તેને રદ કરવી પડે છે.સંબંધિત વર્ષ માટે બોનસની ચુકવણી માટેના કામદારોના અધિકારો ૮ ઓક્ટોબર, ૧૯૭૨ના રોજ સમાધાન અધિકારી સમક્ષ કરવામાં આવેલા કરારની શરતો દ્વારા સંચાલિત થશે.[૧૯૦એફ]

૨. નફો બોનસ સંબંધિત પક્ષકારોના અધિકારો અને જવાબદારીઓ બોનસ અધિનિયમ, ૧૯૪૫ની ચુકવણીની જોગવાઈઓ દ્વારા સંચાલિત થાય છે, જે આ વિષય પર સંપૂર્ણ છે અને ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા તે જોગવાઈઓ અનુસાર કડક રીતે નિર્ણય લેવાનો હતો. [૧૮૯સી-ડી]

તાત્કાલિક કેસમાં, ટ્રિબ્યુનલે સ્પષ્ટપણે શોધી કાઢ્યું છે કે કાયદાની કલમ ૫ હેઠળ કરવામાં આવેલી ગણતરી પર પ્રશ્નમાં વર્ષ માટે બે કંપનીઓના સંદર્ભમાં કોઈ "ઉપલબ્ધ સરપ્લસ" ન હતું. સમાધાન અધિકારી સમક્ષ કરવામાં આવેલા સમાધાને કાયદાની કલમ ૩૪

(૩) હેઠળ કરારની રચના કરી હતી અને પરંતુ ઉપરોક્ત કરાર માટે, કાયદાની જોગવાઈઓ હેઠળ અપીલકર્તાઓની જવાબદારી માત્ર કાયદાની કલમ ૧૦ હેઠળ લઘુત્તમ બોનસ ચૂકવવાની હોત. [૧૮૯૬-એફ]

સંઘી જીવરાજ ઘેવર ચંદ અને અન્યો.વિરુદ્ધ સચિવ મદ્રાસ મર્યાં, અનાજ કિરાણી વેપારી સંઘ અને અન્ય., [૧૯૬૯] ૧ એસસીઆર ૩૬૬ અને મુંબઈ કામગાર સભા.બોમ્બે વિ. મેસર્સ અબ્દુલભાઈ ફૈઝુલ્લાભાઈ અને અન્યો., [૧૯૭૬] ૩એસસીઆર ૫૯૧ નો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે.

તે ચોક્કસપણે યોગ્ય કેસમાં ઔદ્યોગિક અદાલત માટે ખુદી છે કે તે તેની સામેના પક્ષો પર નવી જવાબદારીઓ લાદશે અથવા ન્યાયિક શાંતિના હિતમાં કરારમાં ફેરફાર કરશે અથવા એવા પુરસ્કારો આપશે જે કરારને લંબાવવાની અથવા નવો કરવાની અસર કરી શકે છે, પરંતુ આ સત્તા તે જે વિષય સાથે વ્યવહાર કરી રહી છે તેના દ્વારા અને હાલના ઔદ્યોગિક કાયદા દ્વારા પણ શરતી છે અને તે તેની સમક્ષ કોઈ ચોક્કસ બાબત સાથે વ્યવહાર કરતી વખતે વિધાનસભા દ્વારા નિર્ધારિત તે બાબતને લગતા ઔદ્યોગિક કાયદાની અવગણના કરવા માટે ખુદી રહેશે નહીં.[૧૯૦બી-ડી]

ધ ન્યૂ માણેક ચોક સ્પિનિંગ એન્ડ વીવિંગ કંપની લિમિટેડ અમદાવાદ અને અન્યો વિરુદ્ધ ધ ટેક્સટાઈલ લેબર એસોસિએશન, અમદાવાદ, ૧૯૬૧] ૩ SCR.૧ પર આધાર રાખ્યો હતો.

તાત્કાલિક કેસમાં, ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા નોંધાયેલા તારણને ધ્યાનમાં રાખીને કે સંબંધિત વર્ષ દરમિયાન કંપનીઓની કામગીરીનું પરિણામ નુકસાન હતું અને ત્યાં કોઈ વધારાની રકમ ઉપલબ્ધ નહોતી, ટ્રિબ્યુનલ કાયદાની કલમ ૧૦ માં નિર્દિષ્ટ લઘુત્તમ બોનસ કરતાં કોઈપણ દરે બોનસની ચુકવણીનું નિર્દેશન કરવા માટે કાયદેસર રીતે આગળ વધ્યું નથી. તેથી, ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા આપવામાં આવેલ વિવાદિત ચુકાદો બોનસની ચુકવણી અધિનિયમની જોગવાઈઓ સાથે સ્પષ્ટ રીતે અસંગત છે, જે માત્ર લઘુત્તમ બોનસની ચુકવણી માટેની જવાબદારી લાદવાનું વિચારે છે, જ્યાં એમ્પ્લોયર પાસે અનુમાનિત હિસાબી વર્ષમાં કોઈ ફાળવણીપાત્ર સરપ્લસ નથી.જો કે, અપીલકર્તા કંપનીઓએ સમાધાન અધિકારી સમક્ષ લઘુત્તમ બોનસ કરતાં વધુ દરે બોનસ ચૂકવવા માટે સંમતિ દર્શાવી હોવાથી, ઉપરોક્ત સમાધાન અધિનિયમની કલમ ૩૪ હેઠળ કરારની રચના કરશે અને સમાધાનની શરતો સંબંધિત વર્ષ માટે બોનસ માટેની જવાબદારીનું સંચાલન કરશે.[૧૯૦ડી-૬]

સિવિલ એપેલેટ જ્યુરિસડિક્શન:૧૯૭૪ની સિવિલ અપીલ નંબર ૧૯૩૫ (એન. એલ.).

પશ્ચિમ બંગાળની નવમી ઔદ્યોગિક ટ્રિબ્યુનલ, દુર્ગાપુરની તારીખ ૮.૫.૧૯૭૪ ના ચુકાદામાંથી કેસ નં. ૧૯૭૩નો X-૪.

અપીલકર્તાઓ માટે ડૉ. શંકર ગકોશ અને ડી. એન. ગુપ્તા.

પ્રતિવાદીઓ માટે એસ. કે. નંદી.

કોર્ટનો ચુકાદો ન્યાયમૂર્તિ બાલકૃષ્ણ એરાડીએ આપ્યો હતો.

૮ મે, ૧૯૭૪ના રોજ પશ્ચિમ બંગાળની નવમી ઔદ્યોગિક ટ્રિબ્યુનલ, દુર્ગાપુર દ્વારા કેસ નં. તેની ફાઈલ પર ૧૯૭૩નો X-૪ છે. અપીલકર્તાઓ ભારતીય કંપની અધિનિયમ, ૧૯૧૩ હેઠળ સમાવિષ્ટ બે કંપનીઓ છે, જેમની નોંધાયેલ ઓફિસ કલકત્તામાં છે. બંને અપીલકર્તાઓ સંબંધિત સરકાર દ્વારા આપવામાં આવેલા લાઇસન્સ હેઠળ બંગાળ અને બિહારના અમુક વિસ્તારોમાં વીજળીના ઉત્પાદન, પ્રસારણ, વિતરણ અને વેચાણના વ્યવસાયમાં રોકાયેલા છે.

અપીલકર્તા નંબર ૧નું દિશેરગઢ ખાતે પાવર સ્ટેશન છે અને અપીલકર્તા નંબર ૨નું પાવર સ્ટેશન સિબોપુરમાં છે. તેમના ઉપરોક્ત વ્યવસાયના સંબંધમાં બે અપીલકર્તાઓ સંબંધિત સમયે તેમના હેઠળ અનુક્રમે ૪૦૦ અને ૨૫૦ કામદારો કાર્યરત હતા.

વર્ષ માટે ૧૯૬૫-૬૬ થી ૧૯૭૦-૭૧ (સમાવિષ્ટ) બોનસ બોનસની ચુકવણી અધિનિયમ, ૧૯૬૫ (ત્યારબાદ 'અધિનિયમ' તરીકે ઓળખવામાં આવે છે) ની કલમ ૩૪ (૩) હેઠળ દર વર્ષે કરવામાં આવેલા કરારોના આધારે કામદારોને ચૂકવવામાં આવતું હતું. વર્ષ ૧૯૭૧-૭૨ માટે ચૂકવવાપાત્ર બોનસ અંગે, બંને કંપનીઓના કામદારો દ્વારા વિવાદ ઉઠાવવામાં આવ્યો હતો અને તેને ઔદ્યોગિક વિવાદ અધિનિયમ, ૧૯૪૭ની કલમ ૧૨ (૧) હેઠળ સમાધાન માટે મોકલવામાં આવ્યો હતો. સમાધાન અધિકારી સમક્ષ કામદારોની દલીલ એ હતી કે તેઓ ૩૧ માર્ચ, ૧૯૭૨ના રોજ ત્રણ મહિનાના મૂળભૂત વેતનની સમકક્ષ બોનસ

રૂઢિગત બોનસ તરીકે અથવા કોઈ પણ સંજોગોમાં કાયદાની જોગવાઈઓ હેઠળ ચૂકવવાપાત્ર બોનસ તરીકે હકદાર હતા. બીજી તરફ, અપીલકર્તા-કંપનીઓએ દલીલ કરી હતી કે કામદારો ઉપરોક્ત કાયદામાં નિર્ધારિત રીતે કરવામાં આવતી ગણતરી પર અધિનિયમ હેઠળ પૂરી પાડવામાં આવેલ માત્ર લઘુત્તમ બોનસ મેળવવા માટે હકદાર છે. આ વિવાદ આખરે સમાધાન અધિકારી સમક્ષ અન્ય બાબતોની સાથે નીચેની શરતો પર ઉકેલાયો હતો:

"(૧) ૧૯૬૯-૭૦ અને ૧૯૭૦-૭૧ માં કરવામાં આવેલા સામાન્ય ગોઠવણોને આધિન, દરેક પાત્ર કામદારોને ૩૧/૩/૧૯૭૦ પર ત્રણ મહિનાના મૂળભૂત વેતન જેટલી રકમ ચૂકવવામાં આવશે.

(૨) રૂ.૨૦,૦૦૦ની રકમ એવા તમામ કામદારોમાં સમાનરૂપે વહેંચવામાં આવશે જેઓ ૧૫/૮/૧૯૭૨ પર રોલ પર હતા અને ઓછામાં ઓછા ૩૦ દિવસ સુધી કામ કર્યું હોય.આ 'સિલ્વર જ્યુબિલી ચર' ચુકવણી હશે.

(૩) આ વર્ષે બોનસ માટેની સંઘની માંગને ચુકાદા માટે ટ્રિબ્યુનલ તરીકે ઓળખવામાં આવશે.

(૪) ચુકવણી ૧૨/૧૦/૧૯૭૧ દ્વારા થવી જોઈએ.આ સમાધાનની શરતો (૧) હેઠળ લાયક કામદારો –

(અ) કાયમી અને પ્રોબેશનર અને બાકીના કામદારોને બોનસની ચુકવણી અધિનિયમ હેઠળ બોનસ ચૂકવવામાં આવશે.

જોકે આ સમજૂતી કાયદાની કલમ ૩૪ (૩) હેઠળ કલમ (૩) માં સમાવિષ્ટ તેની શરતો હેઠળનો કરાર હતો, પક્ષકારોએ ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા ચુકાદા માટે મુદ્દાના સંદર્ભ માટે નિયત કર્યું હતું.તદનુસાર આ મુદ્દો પશ્ચિમ બંગાળ સરકાર દ્વારા ૧૫ જાન્યુઆરી, ૧૯૭૩ના સંદર્ભના આદેશ દ્વારા પશ્ચિમ બંગાળની નવમી ઔદ્યોગિક ટ્રિબ્યુનલને ચુકાદા માટે મોકલવામાં આવ્યો હતો.

કામદારો દ્વારા નવમી ઔદ્યોગિક ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ દાખલ કરવામાં આવેલા લેખિત નિવેદનમાં તેમણે ૩૧ માર્ચ, ૨૦૧૦ના રોજ ત્રણ મહિનાના મૂળભૂત વેતનનો દાવો કર્યો હતો.૧૯૭૨ રૂઢિગત બોનસ તરીકે અથવા વૈકલ્પિક રીતે પગારના ૨૦ ટકા અથવા કાયદા હેઠળ ચૂકવવાપાત્ર બોનસ તરીકે વેતન તરીકે. અરજદારોએ પુનરાવર્તન કર્યું.ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ એ જ દલીલો જે તેમણે સમાધાન અધિકારી સમક્ષ રજૂ કરી હતી.ટ્રિબ્યુનલે પક્ષકારોને પુરાવા રજૂ કરવાની મંજૂરી આપી હતી.તેની સમક્ષ રજૂ કરાયેલા પુરાવાઓની વિગતવાર ચર્ચા કર્યા પછી, ટ્રિબ્યુનલે સ્પષ્ટ તારણ નોંધ્યું હતું કે કામદારો તેમના દ્વારા રજૂ કરવામાં આવેલા રૂઢિગત બોનસનો દાવો કરવામાં નિષ્ફળ ગયા હતા અને તેથી ઉપરોક્ત અરજી નિષ્ફળ થઈ હતી.ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા વધુમાં જાણવા મળ્યું હતું કે અપીલકર્તા કંપનીઓ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવેલી અરજીમાં કહેવામાં આવ્યું હતું કે સંબંધિત વર્ષ દરમિયાન કોઈ વધારાની રકમ ઉપલબ્ધ નથી અને કાયદાની જોગવાઈઓ હેઠળ માત્ર લઘુત્તમ બોનસ જ ચૂકવવાપાત્ર હતું.તેથી ટ્રિબ્યુનલે એવું માન્યું હતું કે કામદારોનું પ્રતિનિધિત્વ કરતા સંગઠનો કામદારો દ્વારા

રજૂ કરવામાં આવેલા કેસને બનાવવામાં નિષ્ફળ ગયા હતા કે કામદારો અધિનિયમ હેઠળ પૂરી પાડવામાં આવેલ મહત્તમ ૨૦ ટકાના બોનસ માટે હકદાર છે. પછી

ઉપરોક્ત તારણો નોંધ્યા પછી, ટ્રિબ્યુનલે, જોકે,

વકીલ દ્વારા તેની સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવેલી દલીલ સ્વીકારવા માટે તૈયાર કામદારો માટે રજૂઆત કરવી કે સમાધાન અધિકારી સમક્ષ પક્ષો વચ્ચે કરવામાં આવેલા કરારને બદલવા માટે નવો કરાર કરવા અને જો આવું પગલું ઔદ્યોગિક શાંતિ માટે અનુકૂળ હોય તો તે આધારે એવોર્ડ પસાર કરવા માટે તે કાયદેસર રીતે ખુલ્લું છે. આ તર્ક પર ટ્રિબ્યુનલ નિરીક્ષણ કરવા આગળ વધ્યું:

"મારા મતે, જો કરારમાં આ શબ્દોને બદલીને ફેરફાર કરવામાં આવ્યો હોય કે કામદારોને ૩૧/૩/૧૯૭૦ પર ત્રણ મહિનાના મૂળભૂત વેતન જેટલી રકમ ૩૧/૩/૧૯૭૨ પર મૂળભૂત વેતન જેટલી રકમ દ્વારા ચૂકવવામાં આવશે તો કંપનીઓની નાણાકીય જવાબદારીમાં ભૌતિક ફેરફાર થશે નહીં. તેથી, હું યુનિયનોના વિદ્વાન વકીલની આ દલીલ સાથે સંમત છું કે ટ્રિબ્યુનલે એક નવો કરાર બનાવવો જોઈએ અને તે ૩૧/૩/૧૯૭૨ પર ત્રણ મહિનાના મૂળભૂત વેતનનો એવોર્ડ પસાર કરવો જોઈએ. મારા મતે આ ઔદ્યોગિક શાંતિ માટે અનુકૂળ રહેશે અને તે હાલના કોઈપણ ઔદ્યોગિક કાયદાનું ઉલ્લંઘન કરશે નહીં.

તદનુસાર, ટ્રિબ્યુનલે એક ચુકાદો પસાર કર્યો હતો જેમાં અપીલકર્તા કંપનીઓને કલકત્તા ગેઝેટમાં ચુકાદાના પ્રકાશનની તારીખથી એક મહિનાની અંદર ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા

ગણવામાં આવેલા દર મુજબ કામદારોને બોનસ તરીકે બાકીની રકમ ચૂકવવાનો નિર્દેશ આપ્યો હતો.આ પુરસ્કારની કાયદેસરતાને આ અપીલમાં પડકારવામાં આવી છે.

એ યાદ રાખવું જોઈએ કે ટ્રિબ્યુનલ ઉપરોક્ત અવલોકનો કરતી વખતે કામદારોના જે દાવાની વિચારણા કરી રહ્યું હતું તે નફો બોનસ માટે જ હતો કારણ કે રૂઢિગત બોનસ માટેનો દાવો તેના દ્વારા નકારી કાઢવામાં આવ્યો હતો.નફો બોનસ સંબંધિત પક્ષકારોના અધિકારો અને જવાબદારીઓ કાયદાની જોગવાઈઓ દ્વારા સંચાલિત કરવામાં આવી હતી જે આ વિષય પર સંપૂર્ણ છે અને ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા તે જોગવાઈઓ અનુસાર સખત રીતે નિર્ણય લેવાનો હતો – સંઘી જીવરાજ ઘેવર ચંદ અને અન્યો વિરુદ્ધ સચિવ, મદ્રાસ મરચાં, અનાજ કિરાણા જુઓ. મર્ચન્ટ્સ વર્ક્સ યુનિયન એન્ડ એનોટર, [૧૯૬૯] ૧ એસ. સી. આર. ૩૬૬ અને મુંબઈ કામગર સભા, બોમ્બે વિરુદ્ધ મિસ અબ્દુલભાઈ ફૈઝુલ્લાભાઈ એન્ડ ઓર્સ, [૧૯૭૬] ૩ એસ. સી. આર. ૫૯૧.

પહેલેથી જ નોંધવામાં આવ્યું છે તેમ, ટ્રિબ્યુનલે તેની સમક્ષ રજૂ કરાયેલા પુરાવાઓની વિચારણા પર સ્પષ્ટપણે શોધી કાઢ્યું છે કે વર્ષ માટે બે કંપનીઓના સંદર્ભમાં કોઈ "ઉપલબ્ધ સરપ્લસ" ન હતું.

કાયદાની કલમ ૫ હેઠળ કરવામાં આવેલી ગણતરી પર પ્રશ્ન પર સમાધાન અધિકારી સમક્ષ કરવામાં આવેલા સમાધાને કાયદાની કલમ ૩૪ (૩) હેઠળ કરારની રચના કરી હતી અને પરંતુ ઉપરોક્ત કરાર માટે કાયદાની જોગવાઈઓ હેઠળ અપીલકર્તાઓની જવાબદારી કાયદાની કલમ ૧૦ હેઠળ લઘુત્તમ બોનસ ચૂકવવાની જ હોત. પક્ષકારો સંસ્થાઓમાં રૂઢિગત

બોનસની ચુકવણી માટે જવાબદારીના અસ્તિત્વના પ્રશ્ન પર તેમજ ઉપલબ્ધ વધારાના અસ્તિત્વ અંગેના પ્રશ્ન પર મતભેદ ધરાવતા હોવાથી, ઔદ્યોગિક ચુકાદા હેઠળ સંદર્ભ માટે કરારની કલમ (૩) માં જોગવાઈ કરવામાં આવી હતી.જો ટ્રિબ્યુનલને લાગ્યું કે રૂઢિગત બોનસની ચુકવણી માટેનો દાવો સાબિત થયો છે, તો તે આવા બોનસની ચુકવણી માટે કામદારોની તરફેણમાં આદેશ પસાર કરી શક્યો હોત.આ દાવો નકારી કાઢવામાં આવ્યો હતો.ટ્રિબ્યુનલ માટે નક્કી કરવા માટેનો એકમાત્ર પ્રશ્ન એ હતો કે શું આ કાયદા હેઠળ ચૂકવવાપાત્ર બોનસ તરીકે પગાર અથવા વેતનના ૨૦ ટકાના પગાર માટે કામદારોનો દાવો માન્ય છે કે નહીં.તે અનિવાર્યપણે ઉપલબ્ધ વધારાના અસ્તિત્વના પ્રશ્ન અને જો કોઈ વધારાના ઉપલબ્ધ હોય તો તેના જથ્થા પર આધારિત હતું.અપીલકર્તા કંપનીઓ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવેલી અરજીને સ્વીકારીને ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા નોંધવામાં આવેલા તારણોને ધ્યાનમાં રાખીને કે સંબંધિત વર્ષ દરમિયાન કંપનીઓની કામગીરીનું પરિણામ નુકસાન હતું અને કોઈ વધારાની રકમ ઉપલબ્ધ નહોતી, ટ્રિબ્યુનલ કાયદાની કલમ ૧૦ માં નિર્દિષ્ટ લઘુત્તમ બોનસ કરતાં કોઈપણ દરે બોનસની ચુકવણીનું નિર્દેશન કરવા માટે કાયદેસર રીતે આગળ વધી શક્યું ન હોત. ધ ન્યૂ માણેક ચોક સ્પિનિંગ એન્ડ વીવિંગ કંપની લિમિટેડ, અમદાવાદ અને અન્યો વિરુદ્ધ ધ ટેક્સટાઈલ લેબર એસોસિએશન, અમદાવાદ, [૧૯૬૧] ૩ એસ. સી. આર. ૧ માં આ અદાલતે નિર્દેશ કર્યો છે તેમ-જ્યારે "તે ચોક્કસપણે યોગ્ય કેસમાં ઔદ્યોગિક અદાલત માટે ખુલ્લી છે કે તે તેની સામેના પક્ષો પર નવી જવાબદારીઓ લાદશે અથવા ઔદ્યોગિક શાંતિના હિતમાં કરારમાં ફેરફાર કરશે અથવા એવોર્ડ આપશે જે કરારને લંબાવવાની અથવા નવો બનાવવાની અસર કરી શકે છે, પરંતુ આ સત્તા તે જે વિષય સાથે વ્યવહાર કરી રહી છે અને હાલના ઔદ્યોગિક કાયદા દ્વારા પણ શરતી છે અને તે કોઈ ચોક્કસ બાબત સાથે વ્યવહાર કરતી વખતે તેના માટે ખુલ્લી રહેશે નહીં. તેની સમક્ષ વિધાનસભા દ્વારા નિર્ધારિત તે

બાબતને લગતા ઔદ્યોગિક કાયદાની અવગણના કરવી.તે સ્પષ્ટ છે કે ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા આપવામાં આવેલ વિવાદિત ચુકાદો બોનસની ચુકવણી અધિનિયમની જોગવાઈઓ સાથે સ્પષ્ટ રીતે અસંગત છે, જે માત્ર લઘુત્તમ બોનસની ચુકવણી માટેની જવાબદારી લાદવાની વિચારણા કરે છે, જ્યાં સંબંધિત હિસાબી વર્ષમાં નોકરીદાતા પાસે કોઈ ફાળવણીપાત્ર સરપ્લસ નથી.જો કે, અપીલકર્તા કંપનીઓએ સમાધાન અધિકારી સમક્ષ લઘુત્તમ બોનસ કરતાં વધુ દરે બોનસ ચૂકવવા માટે સંમત થઈને સમાધાન કર્યું હોય, તો ઉપરોક્ત સમાધાન કાયદાની કલમ ૩૪ હેઠળ કરારની રચના કરશે અને સમાધાનની શરતો સંબંધિત વર્ષ માટે બોનસ માટેની જવાબદારીનું સંચાલન કરશે.

તે ઉપરોક્ત ચર્ચાને અનુસરે છે કે નવમી ઔદ્યોગિક ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા પસાર કરાયેલ વિવાદિત ચુકાદો કાયદેસર રીતે ટકાઉ નથી.તે મુજબ અપીલને મંજૂરી આપવામાં આવે છે અને ઔદ્યોગિક ટ્રિબ્યુનલનો ચુકાદો રદ કરવામાં આવશે.સંબંધિત વર્ષ માટે બોનસની ચુકવણી માટેના કામદારોના અધિકારો ૯ ઓક્ટોબર, ૧૯૭૨ના રોજ સમાધાન અધિકારી સમક્ષ કરવામાં આવેલા કરારની શરતો દ્વારા સંચાલિત થશે.

વિશેષ રજા આપતી વખતે ૨૧ નવેમ્બર, ૧૯૭૪ના રોજ આ અદાલતના આદેશ દ્વારા લાદવામાં આવેલી શરતને ધ્યાનમાં રાખીને, અપીલકર્તાઓને આ અપીલમાં પ્રતિવાદીઓનો ખર્ચ ચૂકવવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવે છે.

એમ. એલ. એ.

અપીલને મંજૂરી આપવામાં આવી.

This judgment has been translated using AI Tool - SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.